

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea sufletească a credincioșilor
Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 59 / 16 MAI ANUL III, 2021

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani Cristesti1.mmb.ro

BINECUVĂTĂRILE ÎNVIERII

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.*

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar îngerul către dânsele a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Mesajul Patriarhului Daniel, de Duminica Femeilor Mironosițe: În pandemie, apreciem activitatea femeilor care sunt cadre medicale

Cu ocazia sărbătoririi Duminicii Femeilor Mironosițe, Patriarhul Daniel a transmis un mesaj prin care evidențiază importanța femeilor în viața Bisericii și a societății.

Patriarhul Daniel își începe cuvântul său pentru Duminica Femeilor Mironosițe, zi celebrată în Duminica a treia după Paști, prin ceea ce a spus Sfântul Apostol Pavel care a subliniat demnitatea egală a bărbatului și a femeii în Hristos: „Nici femeia fără bărbat, nici bărbatul fără femeie, în Domnul, căci precum femeia este din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie și toate sunt de la Dumnezeu” (1 Corinteni 11, 11-12).

„Sfintele Femei Mironosițe reprezintă icoana tuturor femeilor evlavioase din Biserica lui Hristos, întrucât ele au deschis calea mărturisirii credinței în Învierea Domnului pentru toate femeile dreptmăritoare: de la sfinte mucenițe, sfinte cuvioase, sfinte împărătese și până la toate mamele creștine, care nasc și cresc copiii în credință și iubire față de Dumnezeu și de semenii. Din acest motiv, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin Hotărârea nr. 4.014 din 22 iulie 2020, a declarat a treia Duminică după

Paști ca fiind Duminica Femeilor creștine. Această inițiativă de apreciere a credinței și curajului femeilor creștine evidențiază importanța lucrării misionare a femeilor în viața Bisericii și a societății românești”, spune Preafericitul Daniel, citat de Mediafax.

Patriarhul enumeră câteva dintre „lucrările misionare” ale femeilor: nașterea și creșterea copiilor în credința creștină dreptmăritoare; catehizarea copiilor – în calitate de bunici, mame, soții, surori; educația religioasă și teologică a copiilor și tinerilor – ca profesoare de religie, preotese, educatoare, învățătoare și cadre didactice de specialitate; activități social-filantropice; desfășurarea de activități medicale, de asistență socială și de voluntariat – în calitate de medici, asistente și infirmiere; derularea de activități mass-media și jurnalism creștin; activitatea în instituții de administrație publică, arte, cultură, armată, justiție, agricultură, industrie, comerț, cercetare științifică, contribuind, astfel, la bunul mers al vieții eclesiale și sociale

Totodată, Biserica Ortodoxă Română sărbătorește Ziua Națională a Familiei în Duminica cea mai apropiată de 15 mai, ca fiind Duminica Familiei creștine, ocrotită de Sfântul Apostol Andronic și soția sa, Iunia (pomeniți în ziua de 17 mai). În contextul anului 2021, proclamat în Patriarhia Română ca An omagial al pastorației românilor din afara României și An comemorativ al celor adormiți în Domnul, Patriarhul îndeamnă creștinii să își aducă

aminte „cu apreciere și recunoștință” de toate femeile creștine care au mărturisit prin viața lor credința în Hristos, atât în România, cât și în afara României, printre românii din vecinătatea României și din diaspora română.

„În lupta cu pandemia prezentă, apreciem îndeosebi activitatea femeilor creștine care sunt cadre medicale (medici, asistente și infirmiere). Acestea cultivă iubirea milostivă față de oamenii suferinzi aflați în spitale, ostenindu-se cu atenție și răbdare pentru tratarea și vindecarea celor afectați de Covid-19, dar și de alte boli. Cu prilejul Duminicii Femeilor creștine și al Duminicii Familiei creștine, ne rugăm lui Dumnezeu să dăruiască tuturor femeilor și familiilor dreptmăritoare, precum le-a dăruit mai întâi Sfintelor Femei Mironosițe, bucurie și binecuvântare în a-L mărturisi pe Domnul Iisus Hristos Cel înviat. Totodată, le dorim tuturor sănătate, pace și ajutor în toată fapta bună, întru mulți și binecuvântați ani”, este mesajul Patriarhului Daniel. (<https://www.digi24.ro/stiri/mesajul-patriarhului-daniel-de-duminica-femeilor-mironosite-in-pandemie-apreciem-activitatea-femeilor-care-sunt-cadre-medicale-1529167>).

Duminica Femeilor Mironosițe

Femeile mironosițe (purtătoare de miruri) au fost, potrivit Tradiției, în număr de opt. Fiecare din cele patru Evanghelii atribuie acestor femei roluri diferite, atât în vremea Răstignirii Domnului cât și în dimineața Învierii, la mormântul Domnului, poate și din cauză că cele opt femei au ajuns în mai multe grupuri și la momente diferite în locurile respective. Cele opt femei sunt:

Maria Magdalena
Maria, Maica Domnului.

Ioana
Salomeea (soția lui Zevedei)
Maria lui Cleopa (sau a lui Alfeu)

Suzana

Maria din Betania
Marta din Betania

Dintre acestea, primele cinci sunt cele mai cunoscute și mai vizibile încă din textul Scripturii. Acestora, Tradiția le adaugă pe ultimele trei. Cinci din aceste femei erau și foarte bogate – Maria Magdalena, Ioana, Suzana și surorile Maria și Marta din Betania. (https://ro.orthodoxwiki.org/Duminica_Femeilor_Mironosi%

Sfinții Împărați Constantin și Elena

Sfântul Constantin a fost fiul împăratului Constantius Chlorus și al Elenei. S-a născut la 27 februarie 272, în cetatea Naissus (astăzi, Niș, în Serbia). După moartea tatălui său din 304, a fost proclamat împărat. Intră în conflict cu Maxentiu, fiul împăratului Maximian, pentru că acesta dorea să ocupe funcția pe care el o deținea. În ziua premergătoare luptei cu Maxentiu, în anul 312, Constantin a văzut pe cer o cruce luminoasă și o inscripție: **In hoc signum vinces** (prin acest semn vei birui). Noaptea, în vis, i se descoperă Hristos și-l îndeamnă să pună semnul sfintei cruci pe toate steagurile armatei sale. Constantin va ieși biruitor din luptă. În anul 313 va da un decret prin care va opri prigonirea creștinilor și astfel, creștinismul devine religie permisă în imperiu. Religia creștină va deveni religie de stat, în vremea împăratului Teodosie cel Mare (379-395). Amintim ca în vremea împăratului Constantin s-a și

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

Teodor cel Sfințit 16 MAI

Preacuviosul Părinte Teodor Sfințitul (n. 314 d.Hr., Teba, Egipt) a fost ucenicul marelui Pahomie iar după moartea acestuia, în anul 347 a fost ales stareț al

mănăstirilor din Tabena Egiptului. S-a născut în Tebaida de Sus, din părinți creștini. Când avea 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a mers să locuiască la o manastire de monahi. Auzind însă de Sfântul Pahomie s-a dus la Tabena pentru a-i fi ucenic. Când a împlinit 25 de ani, fericitul Teodor a fost ales, de dascălul său, ca însoțitor în drumurile pe care acesta le făcea mănăstirilor puse sub autoritatea sa. La 30 de ani, a fost sfințit preot din porunca marelui stareț. Curând, după aceasta, Sfântul a fost numit stareț al mănăstirii din Tabena, Cuviosul Pahomie locuind în continuare în mănăstirea Pamvo. Se stinge din viață la 16 mai 367. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Teodor_cel_Sfin%C8%99Bit).

Sfinții Cuvioși Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei

Așezarea monahală de la Sihăstria Putnei este atestată documentar în a doua jumătate a secolului al XV-lea, iar secolul al XVIII-lea reprezintă perioada cea mai înfloritoare din istoria ei, datorită sihaștrilor îmbunătățiți care s-au nevoit aici. Trei dintre aceștia s-au remarcat duhovnicește în chip cu totul deosebit: Cuvioșii Sila (†1783), Paisie (†1784) și Natan (†1784).

Sfântul Sila a fost originar din ținutul Botoșanilor și a ajuns la Sihăstria Putnei pe când avea în jur de 17 ani. Este primit de starețul Teodosie, care-l și călugărește. Foarte repede este hirotonit diacon și preot împlinind și alte slujiri în acest loc de sihăstrie, devenind egumen al schitului în toamna anului 1753, numit fiind de către însuși mitropolitul Iacob Putneanul al Moldovei (1450-1460).

Cu sfatul, cu îndemnul și cu binecuvântarea mitropolitului Iacob, egumenul Sila a întreprins ample lucrări de amenajare a schitului. Aceste lucrări au putut fi duse la împlinire cu ajutorul bunilor creștini și a unor boieri ai vremii. Tocmai pentru a nu fi uitat acest gest al lor, egumenul Sila a alcătuit un pomelnic în care să fie înscrși „numele tuturor fericitilor miluitori”, îndatorându-i pe urmași să-i pomenească la sfântul jertfelnic. Așezământul monahal de aici a avut un mod de viețuire strict sihăstresc. Viața duhovnicească se afla deci pe primul plan. Sihaștrii, prin rugăciunile lor, s-au sfințit pe ei înșiși și i-au ajutat și pe oamenii care le cereau să se roage pentru ei, aceștia îndatorându-se - drept recunoștință - să le asigure cele necesare pentru traiul pământesc. În răgazul dintre rugăciune și odihnă, unii monahi

se ocupau și cu traducerea, copierea, înfrumusețarea cărților folosite de suflet, mărturie a osteneții lor cărturărești fiind exemplarele care s-au păstrat la Mănăstirea Putna, altele pierzându-se datorită vremilor neprielnice. Ultimii opt ani de viață ai starețului Sila au fost deosebit de grei, trebuind să îndure multe lipsuri din cauza schimbărilor de ordin politic. După răpirea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic (7 mai 1775), Sihăstriei i s-au pus multe interdicții, daniile obișnuite ale domnilor moldoveni au încetat, așa încât, în repetate rânduri, starețul Sila face apel la bunii creștini pentru a-i ajuta pe sihaștri. Cunoscându-și apropiatul sfârșit pământesc, Sfântul Sila a pus povățuitor Sihăstriei Putnei pe Cuviosul Natan, apoi și-a cerut iertare de la toți. La 23 aprilie 1783, după ce se nevoise aproape 70 de ani la Sihăstria Putnei, Cuviosul ieroschimonah Sila și-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului, pe Care L-a iubit și slujit întreaga sa viață.

Sfântul Cuvios Natan (Drețeanul) s-a născut în anul 1717, fiind de obârșie din ținutul Pașcanilor. El a fost mai întâi viețuitor (și eclesiarh) al Mănăstirii Putna. Dornic de mai multă rugăciune și liniște, se retrage la Sihăstria Putnei unde primește schima mare.

Cuviosul Natan a fost duhovnic al marelui mitropolit Iacob Putneanul. La îndemnul acestuia, Natan a scris mai multe pomelnice ctitoricești și a tradus din slavonă un Pavcernic și Canoanele Maicii Domnului. Următor al Sfântului Sila, la preluarea conducerii schitului cuviosul ieroschimonah Natan era și el în vârstă, iar greutatea datorată condițiilor vitrege generate de regimul străin (după ocuparea Bucovinei în 1775) se înmulțeau tot mai mult. Situația înrăutățindu-se, în mai 1783, egumenul Natan, dimpreună „cu toți bătrânii și smeriții sihaștri”, se adresează cu „o carte de milostenie” tuturor „fiilor bisericii Răsăritului” cerând ajutor pentru sprijinirea schitului. La capătul unei vieți închinată lui Dumnezeu, în neagonisire și curăție, după ce a purtat cu multă răbdare și necontenită rugăciune povara grea a bolilor, Cuviosul ieroschimonah Natan s-a mutat la Domnul, a doua zi după sărbătoarea Nașterii Mântuitorului Hristos, pe 26 decembrie 1784.

Cuviosul Paisie s-a născut în anul 1701, fiind de vârstă apropiată cu egumenul Sila, pe care l-a avut ca părinte duhovnicesc la Sihăstria Putnei, așa cum l-a avut timp de trei ani (1781-1784) și pe cuviosul Natan, noul stareț. Dintre puținele date păstrate, se știe că a fost egumen la Mănăstirea Sfântul Ilie în vremea domniei lui Constantin Cehan Racoviță (undeva între 1750-1757), după care a fost trimis la Mănăstirea Râșca. Dornic de mai multă rugăciune și însingurare, se retrage la Sihăstria Putnei (înainte de 1765), unde a viețuit două decenii în rânduiala de viață sihăstrească. A trecut la cele veșnice la data de 16 decembrie 1784, în vârstă de 83 de ani.

În 1990, în exteriorul bisericii Sihăstriei Putnei, aflate acum în ruină, pe latura de sud a naosului, s-a găsit piatra de mormânt a „robului lui Dumnezeu, Paisie ieroschimonahul” și, sub piatră, osemintele frumos miroșitoare ale cuviosului. Contemporan cu stareții Sila și Natan, împreună lucrător cu ei la viața Sihăstriei de la Putna, martor al greutăților din ultimii ani de existență ai ei (la un an de la trecerea sa la Domnul se va desființa și Sihăstria Putnei), cuviosul Paisie este cinstit împreună cu dâșii încă de la descoperirea sfintelor sale moaște, asemănătoare ca înfățișare, dar cu mireasmă deosebită, prin închinarea de către părinți și credincioșii care trec pragul Mănăstirii Sihăstria Putnei. (<https://www.arhiepiscopiasucevei.ro/sarbatoare/sfintii-cuviosi-sila-paisie-si-natan-de-la-sihastria-putnei>).

nut primul Sinod Ecumenic, la Niceea în anul 325, unde a fost înlăturată erezia lui Arie și s-au alcătuit primele articole din **Crez**. Împăratul Constantin a murit în anul 337, la zece ani de la trecerea la cele veșnice a mamei sale. Împărăteasa Elena, mama sfântului Constantin, este cea care a descoperit pe dealul Golgotei, crucea pe care a fost răstignit Hristos. A zidit Biserica Sfântului Mormânt, Biserica din Bethleem, pe cea din Nazaret și multe alte sfinte locașuri.

Hramul istoric al Catedralei Patriarhale din București Unul dintre cele mai vechi lacașuri de cult din țară închinată Sfinților Împărați Constantin și Elena este Catedrala patriarhală din București, ctitorie a voievodului Țării Românești, Constantin Șerban Basarab (1654-1658), care a fost sfințită în 1658 de patriarhul Macarie al Antiohiei și al Întregului Orient, împreună cu mitropolitul Ștefan al Țării Românești și cu episcopii de Râmnic și de Buzău.

În anul 2002, la sărbătoarea hramului catedralei, o delegație a Bisericii Ortodoxe din Cipru a dăruit vrednicului de pomeneire patriarh Teoctist Arăpașu o raclă cu particule din moaștele Sfinților Împărați Constantin și Elena, aduse de la Mănăstirea Kykkos, împreună cu o copie după icoana Maicii Domnului pictată de Sfântul Evanghelist Luca, care se păstrează în mănăstirea cipriotă. (<https://www.crestinortodox.ro/calendar-ortodox/sfintii-impairati-constantin-elena-119304.html>)